

թել, նոյն տարին Յովհաննէս քհ. դարձեալ ժողովուրդին հետ անգղ. բանակի հսկողութեամբ կը հասնի Ուրմի, Համաւտան և ապա Պաքուպա՝ ուր արդէն խոնուած էին 27,000 հայ և 40,000 տառրի գաղթականներ:

Յիշեալը Պաքուպայի մէջ որբահաւաք գործին կ'աշխատակցի, և մերձաւորապէս 1000 որբերու հետ իբր հսկող 1922ին կը փոխադրուի Երուսաղէմ. յետոյ նոյն որբերէն բաղկացեալ 40 հոգինոց նուագախումբին հետ իբր հոգևոր հսկող 1924ին կը զրկուի Եթովպիա ուր մէկ տարի մնալով 1925 Նոյ.ին դարձեալ կը վերադառնայ Երուսաղէմ: 1926ին որբանոցը կը փոխադրուի Պէլուսթ և Յովհ. քհ. Տն. ժողովի որոշմամբ կը կարգուի ժամաւար Յոպպէի եկեղեցիին, ուր մինչև հիմայ կը պաշտօնավարէ:

ՅՈՎՀԱՆ ՔՀ. (Տեղիփշիշ) ՂԱՎՈՒՂԸ ՊԷՅԻԻԲԵԱՆ, ԶԷՅԹԻՆՅԻ.— Ծ. 1763 Մայիս 13ին, աւագանի անունը Պրոխորով, հայրը Յոնան ֆն. մեծ հայրը Յովհաննէս ֆն. Յովհան քհ. տիրացու Սիմոն անուն ջուլհակի մը քով կ'ուսանի կարդալ և գրել. քահանայ կը ձեռնադրուի Սոսյ Աջապահեան Թէոզորոս կթղ.էն. ուխտաւորութեամբ ինն անգամ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը, առաջին անգամ 1838ին, վերջինը՝ 1852ին: Առաջին այցելութեան՝ Երուսաղէմի ճամբուն վրայ Դամասկոսի մօտ աւագակախմբի մը հետ կուռելով յաղթող կը հանգիստանայ. և Լուսաւորեայի օրն ալ Ս. Գերեզմանին շուրջը ծագած շփոթներուն մէջ խոհեմութեամբ շարժելուն համար Զաքարիա պարք.էն կ'ստանայ ծաղկեայ թանկագին փիլոն մը:

Յովհան քհ.ի կենսագրութեան կարևոր գիծերը հետեւեալներն են. 1802—1814 Ատանայի կողմերը զինուորագրութեամբ ծառայութիւն կը մատուցանէ օսմ. կառավարութեան և յետոյ կը շարունակէ իր քահանայական պաշտօնը, 1833ին Պոլսի մէջ կը ներկայանայ Սուլթան Մահմուտի. 1835ին վերաշինել կուտայ Զէյթունի Ս. Սարգիս եկեղեցին. 1836ին Մարաշի մէջ կը ներկայանայ Եգիպտոսի Իպրահիմ փաշային և Զէյթունի մէջ կը վարէ Միւսեւրիմութեան պաշտօն. 1842ին կը մասնակցի Եռսուֆ փաշայի պատերազմին, 1852ին կը բանտարկուի Շլգօտրացի Մուստաֆա փաշայի ձեռքով:

Յովհ. քհ. կը վախճանի 1858ին Աւագ Զորեքշարթի օրը և